

CAFIB – CBKC

EEN HAAT – LIEFDE VERHOUDING

INES VAN DAMME

Kort overzicht van de kynologische organisaties in Brazilië:

Brasil Kennel Club (BKC), Rio de Janeiro 1922

Sao Paulo – Kenel Clube Paulista

Belo Horizonte – Minas Kennel Club

De Brasil Kennel Club werd als nationale club beschouwd

In 1961 verlaten diverse leden, waaronder Dr. Paulo Santos Cruz, de Kenel Clube Paulista en richten de Fundação Cinológica Brasil op (FCB)

1978 oprichting CAFIB = Club de Aprimoramento do Fila Brasileiro
(Club ter verbetering van de Fila Brasileiro)

In 1980 verenigen zich de FCB (erkend door het Ministerie van Landbouw) en de BKC (erkend door de FCI) en werd de daaruit voortkomende Confederação Brasil Kenel Clube (CBKC) – Verbond Braziliaanse Kennel Club - het officiële kynologische orgaan in Brazilië en de enige organisatie die een door de FCI erkende stamboom kon afgeven.

In 1991 richten CBKC dissidenten de ACB op (Associação Cinológica do Brasil), krijgen geen erkenning van de FCI en verliezen hun macht in 1997.

CAFIB en **CBKC** zijn twee namen en termen die men niet geheel terecht plakt op respectievelijk pure en op a-typische types Fila Brasileiro, hetgeen bij de liefhebbers van het ras en de liefhebbers en fokkers hevige emoties naar boven laat komen. Om deze zaak nu eens van alle kanten te bekijken is het noodzakelijk zo'n zestig jaar terug te gaan in de tijd en wel naar de periode van de toetreding van het ras Fila Brasileiro in de officiële kynologie.

In de veertiger jaren van de vorige eeuw werd de fila zeer sporadisch uitgebracht op hondenshows. Alhoewel het ras al sinds mensenheugenis voorkwam als veehond in voornamelijk Minas Gerais, was het een

onbekende verschijning in kynologische kringen. De eerste honden werden ingeschreven in een beginregister, een Standaard was er nog niet.

In Sao Paulo, de stad waar de eerste filas op shows te zien waren, zag de advocaat Dr. Paulo Santos Cruz het ras voor het eerst en voelde er zich bijzonder door aangetrokken, mede omdat hij dringend enkele goede waakhonden nodig had. Dr. Paulo die voor zijn werk vaak in Minas Gerais kwam haalde vanaf 1949 vele Filas van de fazendas, deels voor eigen kennel, deels voor bevriende fokkers. Vanaf dat moment zijn de namen Paulo Santos Cruz en Fila Brasileiro onverbrekkelijk met elkaar verbonden.

De roep om een Standaard werd steeds sterker en de president van de Kenel Clube Paulista, Adolpho L. Rheingantz verzocht de advocaat en kynoloog Dr. Paulo Santos Cruz de eerste Standaard van het ras te schrijven. Dr. Paulo baseerde de Standaard op het type fazenda fila uit Minas Gerais. De Standaard werd geschreven in 1951, ter goedkeuring voorgelegd aan Dr. Erwin Waldemar Rathsam en aan Joao Ebner (filafokker, kennel Rancho Alto) en voor het eerst gepubliceerd in 1952 in het beroemde bulletin van de Kenel Clube Paulista dat 20 jaar kynologische geschiedenis weergeeft. In vele publikaties wordt ten onrechte het jaar 1946 genoemd als jaar dat de eerste Standaard verscheen. Het is te danken aan het nauwgezette speurwerk van de grote kynologische auteur Paulo Roberto Godinho dat deze fout hersteld is.

ZEVENTIGER JAREN RAMPZALIGE PERIODE VOOR DE FILA

EEN RAS IN GEVAAR – SLUITING VAN HET BEGINREGISTER

In het jaar 1975, in de periode van slechts één maand nam de BKC het besluit het Beginregister te sluiten. Dit betekende dus dat het niet meer mogelijk was filas van de fazendas uit het binnenland in te lijven in het officiële bestand. De reden die men opgaf:

- Er zijn al 20 tot 25 generaties filas met stamboom gefokt
- Er zijn geen filas van kwaliteit meer te vinden in het binnenland.

Er ontstond uiteraard een enorme polemiek.

Kolonel Arthur Verlangieri (oprichter van de Club Mineiro de Criadores de Fila Brasileiro = Fokkersclub van de Fila Brasileiro Minas Gerais) schreef in

het bulletin van de club: “We moeten er aan denken dat de Fila Brasileiro het enige ras is waarvan we geen nieuwe bloedlijnen uit het buitenland kunnen importeren, want de enige natuurlijke bron, de eerste oorsprong vindt men in het binnenland van Brazilië”

Dr. Paulo Cruz schreef een artikel dat gepubliceerd werd in *Animais & Veterinaria* n° 16 – 1976,. genaamd “ *Fila Brasileiro zonder Beginregister was een voorbarige aktie*” In dit artikel gaat Dr. Paulo in op de tweede reden die de BKC opgaf; het ontbreken van filas van kwaliteit in het binnenland. Hij spreekt over de filas die men vindt in Minas Gerais en in Mato Grosso. Het zijn niet altijd prachtige exemplaren, wel typisch want “met 20 generaties totale verwaarlozing is het bewonderenswaardig dat ze nog leven” Alhoewel deze honden niet geschikt zijn om de showring te betreden, is hun genetische bagage van groot belang voor een bloedverversing.

MIX-BREEDING

In de eerste helft van de zeventiger jaren werd de fila een mode artikel. Door het typische fila karakter was het echter niet altijd een makkelijk te verkopen hond en dit commerciële aspect gekoppeld aan het plezier dat menig Braziliaanse fokker van dieren heeft bij het uitvoeren van experimentele kruisingen, heeft geleid tot een grote ramp voor het originele ras.

Om een grotere en rustige fila te verkrijgen werd de Old English Mastiff ingekruist. Twee bekende filafokkers; Enio Monte (co-auteur O gran livro do Fila Brasileiro van Procopio do Valle), eigenaar van de ACB kennel en Joao Baptista Gomes (president van de Clube Paulista do Fila Brasileiro en auteur van het boek *Fila Brasileiro – Origen e Evolucao*), eigenaar van de kennel Sete Barras, importeerden uit de U.S.A. enkele Mastiff reuen die frequent gekruist werden met pure fila-teven.

Af en toe werd door enige “artiesten” de Sint Bernhard gebruikt, anderen kozen voor de zwarte Deense Dog om de kleur zwart te verkrijgen en voor ditzelfde doel gebruikte men later de zwarte Mastino Napolitano.

De kern van deze Fila maffia bevond zich in Sao Paulo en van daaruit verspreidde de Bastaard-fila zich over de rest van het land.

In het tijdschrift *Animais e Veterinario* n° 8, 1975, verschijnt het artikel “Het uur van de fila” van de dierenarts Cesar Mesquita. Hierin stelt hij: “Nu de fila een gedefinieerd ras is met een door de FCI erkend register, vraag ik mij af hoe het mogelijk is dat men toestaat dat diverse fokkers bastaards produceren van filas met andere rassen zoals de Mastiff, de Sint Bernhard en de Deense Dog. Deze kruisingen verbeteren het ras niet, integendeel ze

brengen schade toe want in een nest zijn er allerlei types en ze krijgen ook nog eens een fila stamboom. Hoe kan de Kennel Club zo iets toestaan ? Ze registreren bastaards alsof het om pure filas gaat (hetgeen onmogelijk is) en dat onder de valse naam van een fila?"

Dr. Mesquita was de eerste die over de mixbreeding schreef maar niemand trok er zich iets van aan.

En de Brasil Kennel Club ? Deze club maakte een gebaar onder invloed van de hevige kritiek van eerlijke filaliefhebbers en opende een

REGISTER VOOR EXPERIMENTELE KRUISINGEN,

Maar helaas bleven de paginas van dit register maagdelijk wit, de fokkers experimenteerden vrolijk door, in het geheim, zonder controle en het leger van bastaards met **valse stambomen** groeide gestaag.

FILA SYMPOSIUM BRASILIA EN VERANDERING STANDAARD

Joao Baptista Gomes, president van de Clube Paulista do Fila Brasileiro en speciaalkeurmeester van ons ras, was de belangrijkste organisator van het Eerste Fila Brasileiro Symposium dat in 1976 gehouden werd in Brasilia. Hier werd door een groep volgelingen van Dhr. Baptista bestaande uit mix-breed fokkers en door hem opgeleide keurmeesters, de Standaard uitgebreid en dermate veranderd dat het mixbreedtype eigenlijk gelegaliseerd werd. Als voorbeeld nemen we de proportie van de schedel en de snuit die in de eerste Standaard vastgesteld was op ongeveer 1 tot 1. De Standaard 1976 stelt deze verhouding vast op 1,5 tot 1. Een verandering dus die helemaal past bij de Mastiff of de Mastino Napolitano maar die met een originele fila niets te maken heeft.

Resumerend:

Het beginregister wordt gesloten, pure filas kunnen niet meer voor bloedverversing zorgen.

De mix breedprodukten zoals **Fila x Old English Mastiff**

Fila x Deense Dog

Fila x Sint Bernhard

Fila x Mastino Napolitano

krijgen allemaal een stamboom van het ras Fila Brasileiro. Al deze halve filas worden onder elkaar gekruist, en hetgeen er al snel ontstaat is een ongelofelijke **genetische gemengde salade**.

De derde doodklap voor het ras is het hierboven vermelde symposium waar **de Standaard werd aangepast aan het vervalste type**.

Al snel is 80 procent van het ras aangetast en blijft er 20 procent van het ras intact.

CAMPAGNE TEGEN DE MIX-BREEDERS

In Rio de Janeiro drong het besef bedrogen te zijn door de fokker van zijn honden door tot Francisco Peltier de Queiroz die hierop in 1976 contact zocht met de grootste filaspecialist van Brazilië, Dr. Paulo Santos Cruz. Dr. Paulo die zich had teruggetrokken uit de kynologie en niet op de hoogte was van hetgeen zich afspeelde reageerde geschokt. Geanimeerd door de FCI keurmeester en redacteur van het tijdschrift *Animais & Veterinaria*: Paulo Roberto Godinho en voornoemde Francisco Peltier, gaf Dr. Paulo al snel al zijn energie aan de verdediging van de pure fila.

Francisco Peltier toonde een bewonderenswaardige moed in zijn strijd tegen de officiële instantie BKC die hij aanbracht vanwege steun aan het symposium waar men de Standaard veranderde. Gezien de situatie waarin het land Brazilië zich toendertijd bevond, d.w.z. de dictatuur, was het beslist niet ongevaarlijk een opinie naar voren te brengen die tegen de grote stroom inging. Beroemd werden zijn "OPEN BRIEVEN" die hij naar het Ministerie van Landbouw, alle kynologische instituten wereldwijd, kranten en tijdschriften en naar 300 filafokkers stuurde. Deze brieven (Engelse vertaling) en veel meer documenten uit die tijd zijn momenteel voor iedereen bereikbaar op zijn website www.filabrasileirochicopeltier.com.br

De CBKC verklaarde Francisco Peltier tot "persona non grata".

Een man die fundamenteel zou blijken te zijn in de strijd tegen de mix-breed maffia was de journalist Antonio Carvalho Mendes, redacteur van een kynologische column in de krant "O Estado de Sao Paulo".

Na zich persoonlijk op de hoogte te hebben gesteld van de situatie van de fila door het bezoek aan een aantal mixbreed kennels, geeft hij de aanzet tot een ronde tafel conferentie waaraan vertegenwoordigers van verschillende richtingen binnen het ras aan deelnemen met de steun van de toenmalige voorzitter van de Brasil Kennel Club Ayrton Schaeffer. Na een acht uur durend debat is men het eens over de te volgen lijnen betreffende verdediging van de puurheid van het ras en wetenschappelijke studie op o.a. biologisch en zootechnisch gebied, criteria bij het keuren, voorlichting aan fokkers, en dit alles over het gehele Braziliaanse territorium.

19 maart 1978 is dus de historische dag waarop de **CAFIB** wordt opgericht.

CAFIB staat hier voor
COMISAO DE APRIMORAMENTO DO FILA BRASILEIRO,
d.w.z. de Commissie tot Verbetering van de Fila Brasileiro

In eerste instantie is de Commissie verbonden aan de Brasil Kennel Club maar na het uittreden van enkele leden die het uit te voeren programma om het gehele nationale fila-bestand aan analyses van fenotype en temperament te onderwerpen te streng vonden, nam de CAFIB een onafhankelijke relatie in tot de officiële kynologie.

En zo begon de Commissie haar technische werk , eerst in de stad Sao Paulo en later in het binnenland en in andere Staten van Brazilië.

De fundamentele theorie van dit werk baseerde zich op twee criteria:

ten eerste dat de honden – met of zonder stamboom – vanuit het genetische gezichtspunt op voet van gelijkheid stonden, daar men de stambomen over het algemeen niet kon vertrouwen gezien de gevallen van inkruising, die algemeen bekend waren in de Braziliaanse kynologie en

ten tweede: dat door de analyse van fenotype en ook van het temperament en het “nervous system”, het mogelijk is de fenotypisch pure fila te onderscheiden van bastaarden door enkele karakteristieken als kleur, vorm van de kop, stop, lengte en diepte van de snuit, inplanting en grootte van de ogen en oren, de typische kamelengang, afkeer voor vreemden en andere fysieke en mentale eigenschappen van de hond.

Het hele technische concept tussen de pure fila en de diverse types van kruisingen werd door Dr. Paulo Santos Cruz geformuleerd in een technisch werk getiteld:

HOE EEN PURE FILA VAN EEN KRUISSING TE ONDERSCHIEDEN
Dit bijzonder belangrijke werk werd gepubliceerd in december 1978 in het eerste nummer van het maandblad “O Fila” en daarna ingelijfd in de nieuwe Standaard van de pure Fila die door de CAFIB uitgewerkt werd en later voor een groot deel werd overgenomen door de CBKC bij het reviseren van de Standaard van 1976.

EERSTE DEEL VAN DE 42 TIJDSCHRIFTEN "O FILA"

COMMISSIE WORDT ONAFHANKELIJKE CLUB

De CAFIB kreeg uiteraard te maken met een enorme tegenstand van de mix-breeders die hun honden niet aan een analyse op puurheid wilden onderwerpen. In 1979 ontstonden er reeds hevige meningsverschillen tussen de CAFIB en de BKC die uiteindelijk tot een definitieve breuk leidden.

Ik citeer uit "O fila" n° 9, augustus 1979 "ten slotte brak het moment voor de vrijheid van de Commissie ter Verbetering van de Fila Brasileiro aan. Door de definitieve breuk met de Brasil Kennel Club verandert de commissie haar

naam en heet vanaf nu CLUB TER VERBETERING VAN DE FILA BRASILEIRO.

De onverzoenlijkheid, de daadloosheid, de onbekwaamheid van de BKC en het uitblijven van maatregelen die het ras van de ondergang konden redden waren enkele redenen dat de CAFIB dit besluit nam. De CAFIB beschuldigt de BKC van het falen als technisch orgaan, van gebrek aan hulp en orientatie aan de fokkers, en van een falend financieel beleid dat meer ten gunste van de leiders kwam die geen kynologie maar politiek bedreven.

Op 28 april 1980 werd de CAFIB benoemd tot enige organisatie in Brazilië die verantwoordelijk was voor het ras Fila Brasileiro en verkreeg het recht tot controle van het genealogische register in het gehele nationale territorium. Dit was het resultaat van de registratie van CAFIB bij het Ministerie van Landbouw en de CAFIB Standaard die vanaf dat moment als enige geldende Standaard voor het ras gold.

Dit was uiteraard een enorm succes voor de CAFIB maar de druk van de BKC op het Ministerie om dit besluit terug te draaien was zeer sterk. Het toeval wilde dat de vice-president van de BKC de zoon was van een machtige importeur van Japanse televisietoestellen en dat de Minister van Landbouw vice-president geweest was bij datzelfde bedrijf. Het besluit terugdraaien was voor de Minister een onmogelijke zaak maar een oplossing werd snel gevonden. De Minister onttrok alle honden aan de ministeriele bevoegdheid tot grote vreugde van de BKC en tot droefheid van de CAFIB.

Ondanks deze tegenslag ging de CAFIB vrolijk verder met haar goede arbeid en binnen enkele jaren hadden zich 40 fokkers uit diverse Staten van Brazilië aangesloten. Het bijzonder informatie maandblad "O Fila" verscheen gedurende drie en een half jaar. Ziel van de organisatie was Dr. Paulo Santos Cruz die lezingen hield door het hele land. Tijdens een fila weekend in Salvador de Bahia probeerde de CBKC groepering de deelnemers en de geïnteresseerden te intimideren, zodanig dat de verhuurder van het zaaltje waar Dr. Paulo een lezing zou houden uit angst de deuren sloot en men moest uitwijken naar een andere locatie.

TWEE HISTORISCHE PUBLIKATIES

In 1981 publiceerde Prof. Dr. Procopio do Valle (in samenwerking met Enio Monte en 43 andere medewerkers) het boek "O gran livro do Fila Brasileiro", een werk dat door de CBKC kant beschouwd werd als een bijbel en door Dr. Paulo Santos Cruz betiteld werd als "het grote mixbreed boek".

COVER VAN HET BOEK VAN PROCOPIO DO VALLE

Om een goede indruk te krijgen van de opvattingen van de twee partijen, d.w.z. de CBKC en de CAFIB, en te weten wat er leefde onder de fokkers en liefhebbers gedurende het begin van de tachtiger jaren, is het noodzakelijk beide werken aandachtig te bestuderen..

De tijdschriften van de CAFIB zijn grotendeels gevuld met technische artikelen van zeer hoog niveau, veel van de hand van Dr. Paulo Santos Cruz en van dezelfde wordt er eveneens een cursus over fenotype en genotype van de fila gepubliceerd. Nu, dertig jaar later heeft dit materiaal nog niets aan kracht ingeboet.

Het boek van Prof. Dr. Procopio do Valle en Enio Monte bevat eveneens talloze artikelen over het ras en heel veel historische fotos van goede en van hele slechte filas. Wat mij bijzonder opvalt in dit boek is een door Procopio do Valle uitgevoerd onderzoek naar de honden die door de kolonisten Brazilië binnengebracht zijn en wel in het bijzonder de honden die de Nederlanders van de West Indische Compagnie in de 17^e eeuw meenamen naar Pernambuco. Sinds enkele jaren heb ik dit onderzoek voortgezet en ik hoop hierover te publiceren in een nabije toekomst.

In het boek van Procopio vindt men een groot aantal stukjes die door allerlei filaliefhebbers ingestuurd zijn na een oproep de herinneringen aan het ras, anecdotes, ervaringen enz. op te schrijven. Sommige dingen zijn erg leuk, diverse bijdragen zijn niet altijd correct qua feiten en data maar over het algemeen is dit onderdeel charmant.

De kritiek van Procopio op de CAFIB is hevig, evenzo op een ieder die het pure ras aanhangt. Zelf erkent hij af en toe in zijn tekst dat er met het ras geknoeid is, terwijl hij aan de andere kant de zwarte fila propageert. Het is al met al een chaotisch samengesteld boek dat fors bekritiseerd wordt door de CAFIB aanhangers en ook door diverse CBKC mensen. Persoonlijk blijf ik liever objectief. Vaak ben ik het niet met Procopio eens maar ik besef altijd wat een werk het is een boekwerk als het onderhavige samen te stellen.

Helaas zijn er veel CBKC fokkers die enkel en alleen het boek van Procopio gelezen hebben en de inhoud van de 42 CAFIB bladen niet (hebben willen leren) kennen. Dit zijn de wat oudere fokkers die nog onder invloed staan van het antieke regime en nooit de moeite hebben genomen zelf op onderzoek uit te gaan, zich algemeen te informeren en een eigen mening te ontwikkelen.

DE EERSTE BUITENLANDSE FILATOERISTEN

In deze periode – begin tachtiger jaren – was de naam CAFIB en het fenomeen mixbreeding nog niet doorgedrongen tot de buitenlandse kynologie. Hierin kwam verandering dank zij CHRISTOFER HABIG, de Duitse keurmeester en redacteur van het MOLOSSER MAGAZINE (heden ten dage is Dhr. Habig vice-voorzitter van de FCI). Christofer Habig reisde naar Brazilië in 1983 om tijdens een tweeweeks verblijf zoveel mogelijk filas en filakennels te zien. Hij bezocht de CBKC zowel als de CAFIB.

Tijdens een gesprek met de voorzitter van de CBKC, Dr. Eugênio Henrique de Lucena, die hij tesamen met Francisco Peltier bezocht in Rio de Janeiro,

kreeg hij uit handen van voornoemde president een schrijven waarin deze erkent dat er mixbreeding heeft plaatsgevonden door vreemde rassen in te kruisen in pure fila teven en dat de sluiting van het beginregister prematuur was. Tevens spreekt hij de verwachting uit dat de nieuwe Standaard een gunstige verandering teweeg zal brengen. Dit was een historisch moment want voor de eerste keer erkende een autoriteit in Brazilië openlijk het bestaan van mixbreeding . Toen Dhr. Habig enkele dagen later een ontmoeting had met de bekende kynologische journalist Antonio Mendes van de “Estado do Sao Paulo” heeft deze grote helper in de strijd voor de pure fila direct de bekentenis van Dr. Lucena in zijn column gepubliceerd. Onnodig te vermelden dat de CBKC fokkers hier niet gelukkig mee waren. De bewuste brief van Dr. Lucena kan men (met Engelse vertaling) vinden op de website www.filabrasileirochicopeltier.com.br en www.lostresnaranjos.com

In zijn “Molossier Magazine” dat verscheen tussen 1981 en 1987, publiceerde Dhr. Habig diverse goede artikelen over de situatie van de fila, daarbij fel partij kiezend voor de pure fila en zijn veroordeling uitsprekend over de “maffia” die het ras zo’n schade toebracht.

Ter gelegenheid van de 30^e verjaardag van de aankomst van de eerste fila in Europa (Duitsland) organiseerde de Duitse Molossierclub een feestweekend in Kirchheim op 26 en 27 mei 1984, waarbij op initiatief van Dhr. Habig de “vader van het ras” en fokker van de eerste fila in Europa, Dr. Paulo Santos Cruz werd uitgenodigd een lezing te houden en tevens alle aanwezige filas te analyseren op type.

Na het bezoek van Dhr. Habig hebben diverse Duitse liefhebbers het goede voorbeeld gevolgd en Brazilië en in het bijzonder de CAFIB kennels bezocht. Eén van hen was Dhr. Anton Finkenzeller (eigenaar van de kennel “do Mato Grosso”) die een serie prachtige fotos gemaakt heeft van bijzonder fraaie historische filas die te bewonderen zijn in het boek “O Fila” n° 2 van Mevr. Roswitha Hirsch Reiter. Dit boek is af en toe tweedehands verkrijgbaar en te localiseren op internetsites.

Enkele andere Duitse filatoeristen was o.a. het echtpaar Müller dat zich later zou afscheiden van de Duitse Molossierclub om de oude CFB Club der Freunde der Fila Brasileiro te re-activeren en de pure fila te propageren.

Helaas zakte de kwaliteit van de filas na een goede start snel naar een behoorlijk lager niveau.

Een andere toeriste was de keurmeester Roswitha Ketelhohn die via een CBKC collega en tevens goede vriendin uitgenodigd was een show te keuren. Hieraan werd een grote rondreis verbonden waarbij ze vele slechte filas te zien kreeg in Sao Paulo en Rio de Janeiro en enkele goede kennels bezocht (waaronder de traditionele Jaguara van Mr. Chalmers) in Belo Horizonte, Minas Gerais.

STANDAARD 1984

Op 1 januari 1984 wordt de langverwachte nieuwe Standaard van kracht. Een uitstekend commentaar op deze Standaard ontving ik van Dhr. Ivan Castelar begin jaren negentig. Onderstaand enige citaten:

“Zelfs een oppervlakkige blik op de gereviseerde CKBC standaard van 1984, doet de opvallende gelijkenis ontdekken met de CAFIB Standaard, geschreven door Dr. Paulo Santos Cruz in 1979. Het grootste verschil tussen die twee ligt in de weerzin van de CBKC om duidelijk het inkruisen van andere rassen te erkennen hetgeen aan de andere kant geheel onder handen genomen is in de CAFIB Standaard. Natuurlijk zijn er in de CBKC Standaard duidelijke maatregelen tegen de mixbreeding, ze worden echter verwezen naar de hoofdstukken “ernstige en lichte fouten”. De rest van de verschillen zijn minder. Logischerwijs zou men kunnen concluderen dat indien de verschillen tussen de twee Standaards niet essentieel zijn, beiden even goed de vooruitgang van het ras dienen. Helaas is deze conclusie fout en de reden daarvan is het grote verschil in hoe één en ander in deze twee werelden in de praktijk toegaat. Hoewel er door de CBKC fokkers voorschriften gevolgd moeten worden, wordt de politiek van het dagelijks gebeuren gekarakteriseerd door de grootste gemakzucht. Ondanks het democratische en het aantrekkelijke hiervan, heeft deze politiek bewezen in het verleden niet efficiënt te zijn om het zachtjes uit te drukken. Een andere aanvullende en onvoorwaardelijke maatstaf voor de fokreglementen onder de CBKC zou zijn “selectie door de showing”. Met andere woorden: rigoreuze toepassing van de Standaard door de keurmeesters zou noodzakelijkerwijs het meest karakteristieke fila type loven met al zijn wedijverende effecten, zo goed merkbaar onder de CBKC fokkers. Helaas heeft dit mechanisme van verifiëren van verschillende kanten niet goed gewerkt. De redenen voor deze tweede vorm van inefficiëntie zijn de afwezigheid van een eenheid onder de keurmeesters over wat het ware fila type is, de tolerantie van tekenen van het inkruisen van andere rassen en de zorgeloze behandeling van de uitdrukkelijke regel van temperamentstest

voor het fokken (facultatief op algemene shows en verplicht op speciaalshows)”.

“Het is heel goed te begrijpen dat men zich afvraagt waarom CAFIB niet alleen het probleem van de fila in Brazilië kan oplossen. In dit stadium is het noodzakelijk een voorbehoud te maken. Ten eerste moet men eraan denken dat Brazilië niet essentieel verschilt van de meeste kapitalistische landen waar de aankoop en de verkoop van honden de grootste kracht achter de “hondenscene” is.

Ten tweede moet men ook bedenken dat de CAFIB een “dissidentenclub” is en daardoor niet is erkend door de FCI hetgeen de CAFIB stambomen enkel waardevol maakt voor de CAFIB fokkers. In dit licht bezien is het goed te begrijpen dat een vicieuze cirkel de expansie van de CAFIB verhindert, dat wil zeggen om CAFIB honden te fokken is er een CAFIB markt nodig. Bewijsmateriaal die deze stelling ondersteunt is het feit dat de CAFIB zich enkel volledig heeft ontplooid in de meest belangrijke economische centra Rio de Janeiro en Sao Paulo.

Om het verhaal compleet te maken zijn er nog enkele beperkingen die het aannemen van de CAFIB methoden verhinderen. Eerst en vooral moet er opgemerkt worden dat de manier van fokken van de CAFIB een kennis en een verbintenis vereist die gewoonlijk niet te vinden is bij de gemiddelde fokker. De gemiddelde Braziliaanse fokker wordt gekarakteriseerd door halsstarrigheid ten aanzien van het bekend raken met iets dat maar zweemt naar “theorie”. Bovendien de eventuele economische en emotionele “stress” die voortkomt uit een mogelijke diskwalificatie van honden en hele worpen, heeft vele fokkers op een veilige afstand van CAFIB’s bepalingen gehouden.”

“Alles bij elkaar kunnen we zeggen dat de CBKC en de CAFIB werelden beslist verschillende kenmerken hebben. De eerste heeft een in het oog lopende Amerikaanse “dogscene” geïmiteerd, waar het succes in de showring de uiteindelijke reden is voor het fokken van honden. Aan de andere kant heeft de CAFIB zich geconcentreerd op anoniem en soms onbeloofd werken met het ras en hebben het behoud en de verbetering van het ras topprioriteit”.

DE KLEUREN ZWART EN WIT, HET EEUWIGE STRIJD PUNT

Als we de inhoud van de diverse Standaards vergelijken zien we betreffende het onderwerp kleur in de Standaard van 1952: Alle kleuren en combinaties hiervan zijn toegestaan.

Zoals eerder vermeld is deze Standaard geschreven door Dr. Paulo Santos Cruz die de inhoud baseerde op hetgeen hij zag op de fazendas in het binnenland. Ook in een artikel schreef hij over het onderwerp kleur en beëindigde dit artikel met de woorden: “Wie kleuren zoekt moet rozren kweken”. Deze woorden zullen later te pas en te onpas geciteerd worden door het kamp van de mixbreeders.

De Standaard van 1976 accepteert ook alle kleuren behalve geheel wit.

In de Standaard van 1984 worden alle egale kleuren behalve de diskwalificerende toegestaan. Gepermitteerd is de kleur zwart maar de vroeger veel voorkomende witte honden met gestroomde of effen platen werden ten gunste van een grotere uniformiteit verdrongen.

Witte aftekeningen mogen niet meer dan $\frac{1}{4}$ van het lichaam bedekken en mocht er meer dan een kwart wit aanwezig zijn, wordt dit als een zeer ernstige fout beschouwd.

Deze witte kleur met gestroomde of gele platen maakte in die tijd ongeveer 10 procent van het gehele bestand uit en enkele kennels die veel filas met deze kleur fokten werden ernstig gedupeerd.

In de CAFIB Standaard wordt het onderwerp kleur zeer uitgebreid en instructief behandeld. De kleur zwart is diskwalificerend vanwege het feit dat deze kleur niet origineel is maar afkomstig van de illegale kruisingen van de pure fila met de zwarte Duitse Dog (voor een matzwarte kleur) of met de zwarte Mastino Napolitano (voor het verkrijgen van een diepe, glanzende zwarte kleur)

Het feit dat Dr. Paulo Santos Cruz begin vijftiger jaren bij het schrijven van de eerste Standaard de kleur zwart accepteerde wordt hem tot het einde van zijn dagen, en zelfs nu, door simpele zielen die niet snappen dat ook een onderzoeker evolueert, verweten. In het artikel “De zwarte Fila bestaat niet” heeft hij in 1979 uitgelegd dat hij wel zwarte dieren zag op de fazendas maar dat dit uiteindelijk mixbreeds bleken te zijn in die zin dat het honden waren die zich naar de wet der natuur op fazendas hadden laten dekken door hetgeen voorhanden was. Niet iedere fazenda eigenaar was een fokker die het ras zuiver wilde houden, de dieren hadden vrijheid en vermenging met allerlei types honden kwam voor.

Het wit in de fila is iets dat vroeger veelvuldig voorkwam en ook nu regelmatig gezien wordt. Belangrijk is de symetrie van het wit, dit duidt op de zuiverheid van de fila. Bv. Een wit sokje aan de ene poot en een lieslaars aan de andere is niet gewenst.

Wat de witte honden met gestroomde platen aangaat, deze komen voor als gepermiteerd in de CAFIB Standaard. De witte honden met gele platen worden niet vermeld maar dit is eigenlijk een nalatigheid van CAFIB daar het bestuur op een vergadering met Dr. Paulo Santos Cruz besloot ook deze variëteit toe te staan daar het een kleur is die vroeger ook veel voorkwam, en het nooit vermeldde in het blad "O Fila" als aanvulling op de Standaard. Recentelijk is deze variëteit in Europa geboren en is dit feit uitgebreid met CAFIB besproken.

DR. PAULO SANTOS CRUZ OVERLIJDT IN 1991

Korte tijd na het heengaan van zijn vrouw Antonietta, overlijdt Dr. Paulo Santos Cruz. De jaren dat hij zich inzette voor de CAFIB kan men beschouwen als zijn beste jaren waarin hij alles gaf aan zijn geliefde ras.

Het verlies voor de CAFIB was zeer groot.

Gelukkig was de CAFIB uitstekend georganiseerd en waren de bestuursleden en keurmeesters zoals o.a. Americo Cardoso, Airton Campbell, Luiz Maciel zeer wel in staat door te gaan op de ingeslagen weg.

Het aanstekelijk enthousiasme van de jonge keurmeester en secretaris-generaal **Sebastiao Pereira Monteiro Jr.** gaf de CAFIB een impuls tot modernisatie van de shows, hij gaf steun aan nieuwe fokkers, en dank zij hem was de CAFIB een bloeiende vereniging. Tot grote schrik van zijn talloze vrienden stierf hij plotseling aan een hartstilstand in 1996. De CAFIB ging door met haar werkzaamheden maar was flink aangeslagen door dit tweede grote verlies, dreef op routine en miste gedurende lange tijd het vurige enthousiasme van voorheen.

ASSOCIAÇÃO CINOLÓGICA DO BRASIL (ACB)

Uit onvrede met het beleid van de CBKC wordt in 1991 door een groep machtige zakenlieden en persoonlijkheden uit het bankwezen in Sao Paulo de ACB opgericht. Tevens geven de Kennelclubs uit de machtigste Staten van Brazilië, te weten Sao Paulo, Rio de Janeiro, Minas Gerais en Paraná, hun steun aan de nieuwe organisatie. De meerderheid van de rasverenigingen volgt, evenals de meerderheid van de keurmeesters van de CBKC.

De ACB geeft haar eigen stambomen uit wat tot enorme problemen leidt in het buitenland daar de ACB niet door de overkoepelende wereldorganisatie FCI erkent wordt. De ACB probeert erkenning van de FCI te verkrijgen ten koste van de CBKC daar slechts één algemene kynologische organisatie per land lid kan zijn van de FCI. De FCI probeert eerst vrede te laten stichten door de FCI vertegenwoordiger van het Caraïbische gebied maar deze niet onpartijdige bemiddelaar wordt door de ACB afgewezen. Daarna besluit de FCI maar rustig af te wachten hoe de zaken zich zullen ontwikkelen. Na diverse jaren besluiten vele fokkers en keurmeesters maar terug te keren naar de CBKC omdat het voor een niet door de FCI erkende organisatie zoals de ACB op den duur heel moeilijk wordt te blijven functioneren (keurmeesters moeten b.v. toestemming van de FCI krijgen om in het buitenland te mogen keuren, dus de ACB kreeg te maken met een beperking van beschikbare uit te nodigen buitenlandse keurmeesters en men werd zelf niet meer gevraagd door de buitenlandse kennelclubs). De eerste club die zich afscheidt van de ACB is de oude Brasil Kennel Club die in 1997 weer eigen stambomen gaat uitgeven zoals in de tijd van vóór de samensmelting met de CBKC. De chaos is nu compleet. Spoedig echter gaat de BKC weer samen met de CBKC en volgen de andere clubs en de keurmeesters met hangende pootjes. De ACB bestaat heden ten dage nog steeds maar is van weinig betekenis.

OVEREENKOMST ACB – CAFIB

In december 1994 werden er in Guaratingueté (Sao Paulo) toevalligerwijs twee shows tegelijk georganiseerd. De CAFIB hield er de laatste show van het jaar en de ACB hield een algemene show. De beroemde kynoloog en publicist Paulo Roberto Godinho die altijd vóór de originele fila en tegen het mixbreed gebeuren was, keurde tijdens de ACB show en toen hij eenmaal klaar was met zijn keuringen spoedde hij zich naar de CAFIB show om de vrienden van vroeger te begroeten. Tijdens deze ontmoeting werd het idee geboren tot samenwerking. Na diverse vergaderingen werd op 10 augustus 1995 te Sao Paulo een overeenkomst tussen CAFIB en ACB getekend. De CAFIB erkende hierbij alle stambomen van de ACB en liet keurmeesters van de ACB toe te keuren volgens de eigen CAFIB normen en de ACB erkende op dezelfde wijze de CAFIB documenten en keurmeesters.

Men kwam overeen gezamenlijk tentoonstellingen te organiseren.

In theorie was het mooi dat de CAFIB en de toendertijd machtigste organisatie tot elkander kwamen en er vrede kon heersen in de filawereld. De praktijk pakte anders uit. De eerste show die volgens dit concept gehouden werd in Rio de Janeiro had 25 inschrijvingen van CAFIB honden

en slechts 3 stuks van ACB kant. Tijdens een andere show weigerden de ACB eigenaars de ring in te gaan waar een CAFIB keurmeester naar ACB normen zou keuren. Via een bevriende keurmeester kreeg ik keuringsrapporten in handen van een ACB- en een CAFIB keurmeester die dezelfde hond gekeurd hadden. De hond was gediskwalificeerd door de CAFIB keurmeester en tot winnaar gemaakt door de ACB keurmeester. Het goede voornemen tot samenwerking kwam niet echt van de grond. Verder verdween de macht van de ACB al snel en kwam de CBKC weer terug met volle kracht zodat het goed bedoelde project een stille dood stierf.

FILA TOERISME NEGENTIGER JAREN

De CAFIB was in het begin van de negentiger jaren nog niet zo wereldwijd bekend als vandaag de dag. Enkel filaliefhebbers die zich intensief in de materie verdiepten en contacten zochten in het vaderland van de fila waren op de hoogte van de problemen van het ras en van de diverse organisaties die de fila vertegenwoordigden. De beste manier om zich op de hoogte te stellen is er persoonlijk heen te gaan. Dit werd in 1991 gedaan door een groepje Amerikaanse liefhebbers waaronder als bekendsten Beth Cepil (later CAFIB keurmeester USA) en Donna Valentine. Zij hebben in de USA de originele fila op geweldige wijze gepromoot en dit was niet eenvoudig en niet ongevaarlijk, vanwege het fanatisme dat getoond werd door de Amerikaanse fokkers die opgevoed waren in een mixbreed cultuur.

Vanaf 1994 bezochten diverse fokkers uit Spanje de CAFIB kennels, waaronder schrijfster dezes die ook diverse beroemde CBKC fokkers in diverse Staten van Brazilië bezocht.

Voor Spanje waren deze bezoeken van het grootste belang omdat vele fokkers pups importeerden, allen van verschillende lijnen, en er binnen enkele jaren een breed filabestand aanwezig was.

Een groot probleem dat overwonnen moest worden was het feit dat de meeste CAFIB filas enkel een CAFIB stamboom hadden en dat deze documenten niet door de CBKC erkend werden.

DUBBELE STAMBOMEN

In wezen waren alle filas in Brazilië ten tijde van de oprichting van de CAFIB van een FCI stamboom voorzien, behalve de door geen enkele instantie aangekeurde fazenda filas. Toen de CAFIB zich afscheidde van de Brasil kennel Club begon ze haar eigen stambomen af te geven. Diverse kennels die zich bij de CAFIB aangesloten hadden (zoals Carolina en Boa

Sorte) gingen echter door met het registreren bij de FCI organisatie en hadden zogezegd “dubbele stambomen”.

De fokkers die jarenlang niet bij de FCI organisatie hadden geregistreerd bezaten honden die enkel CAFIB stambomen hadden en die voor de officiële kynologie (waar alle buitenlanders bij aangesloten waren) waardeloos waren. De CAFIB bleek helemaal niet geïnteresseerd in FCI registratie en zodoende bleek dit probleem enkel en alleen te bestaan voor de buitenlandse fokkers die goede honden wilden kopen en geen zin hadden in vervalsingen van stambomen.

Door een toeval kwam er verandering in deze impasse. Een filavriend gaf me tijdens mijn eerste reis een grote stapel papier, oude stambomen en allerlei documenten, voor een Europeaan in die tijd een geschenk uit de hemel, voor de Braziliaanse fokker iets van weinig waarde. Tussen al die paperassen vond ik een CAFIB hond geregistreerd in het CBKC “registro de espera” een beginregister, dat het recht geeft met de hond te fokken. Niet ieder FCI land accepteert een onvolledige stamboom, Spanje deed dit wel.

Nu kon het werk beginnen. Tesamen met Mevr. Marilia Pentagna, eigenares van de Boa Sorte kennel werden de geëxporteerde filas ingeschreven, samen met hun ouders. Dit klinkt eenvoudiger dan dat het in de praktijk toeging. Het nam tijd in beslag, veel geld daar er steeds iets mis was en wachten op restitutie van geld waanzin zou zijn. Veel doorzettingsvermogen, geduld en schietgebedjes maakten dat langzamerhand de CAFIB export pups naar Spanje hun FCI papieren kregen en op eerlijke wijze ingezet konden worden in Europa.

DE INVLOED VAN HET INTERNET

In 1994 tijdens de voorbereidingen van mijn eerste Brazilië reis kocht ik mijn eerste fax om contact te onderhouden met Airton Campbell van de CAFIB die zo’n machine op zijn kantoor had staan. Ook Marilia Pentagna had er een op haar fazenda. De rest ging per brief.

Nu anno 2010 heeft nagenoeg ieder huis een computer met ADSL, de wereld staat open voor iedereen. De filaliefhebber wordt verwend met updates van kennels die van dag tot dag hun berichten en fotos kunnen tonen. Gevolg is een grotere kennis van hetgeen er voorhanden is en een nieuwe golf van filatoerisme. Helaas is er niet veel meer over van de idealistische instelling van de eerste filatoeristen die hun kennis met veel liefde verspreidden en die als “dank” daarvoor veel moeilijkheden ondervonden van de kant van de CBKC fokkers en aanhangers daarvan.

Momenteel heeft de CAFIB een enorme aanhang, vooral in het buitenland, zelfs zodanig dat het bestuur van de CAFIB op haar website vermeldt dat ze niet akkoord kan gaan met het gebruik van de naam CAFIB door niet-leden die vaak enkel uit zijn op geldelijk gewin.

Inderdaad is het zo dat men vaak op websites het CAFIB logo aantreft bij beginnende kennels die tevens exemplaren met mixbreed symptomen bezitten, fokkers die de klok hebben horen luiden en niet weten waar de klepel hangt en die hoognodig een diepgaande studie moeten doen naar wat een echte fila is. Het CAFIB logo gebruiken als kwaliteitslabel voor een produkt dat nog nooit door de CAFIB gecontroleerd is, is werkelijk uit den boze, evenals het spreken uit naam van de CAFIB als men geen bestuurslid van deze club is.

DE SITUATIE VAN DE FILA VANDAAG

Vandaag, 35 jaar na het begin van de mixbreed periode en 32 jaar na de oprichting van de CAFIB zou men kunnen verwachten dat het fenotype van de fila aanmerkelijk verbeterd zou zijn. Niets is echter minder waar. De zogenaamde CBKC fokkers hebben een halsstarrigheid getoond betreffende het verbeteren van fouten in hun honden. Veel CBKC fokkers stellen zich nog steeds agressief op tegenover de CAFIB.

De CBKC heeft tot heden bijna niets gedaan om de situatie te verbeteren. De keurmeesters die opgeleid waren in de mixbreed tijd, de oudere generatie van nu – heeft door verkeerde keuringen vreselijke schade aangericht. Vele jongere keurmeesters gaan dezelfde weg, deels door weinig interesse voor het ras, deels door verkeerde voorlichting.

Het laten verslappen van het temperament door het weglaten van de temperamentstest is ook een factor die de CBKC fila ver doet staan van zijn originele voorouder.

Door een gigantische inbreeding op filas die met Mastino Napolitano gemengd zijn krijgt men exemplaren waarvan de te korte voorpoten het hele beeld en de functionaliteit van de hond verstoren. Deze exemplaren treft men voornamelijk aan in Ceará, het Noordoosten van Brazilië. Een keurmeester die een dergelijke hond vooraan zet, en zelfs B.I.S. maakt, is mijns inziens aan een nieuwe bril toe, of is incompetent, of is verschrikkelijk corrupt.

Het is hoog tijd dat de CBKC maatregelen neemt. Vele liefhebbers van de pure fila voeren momenteel actie en proberen zelfs pressie uit te oefenen op de president van de FCI. Dit is niet de goede weg, enkel de CBKC kan in deze maatregelen treffen. Er zijn mensen van goede wil in de CBKC dus laten we hopen dat hun invloed iets positiefs teweeg kan brengen.

De CAFIB deed een uitstekend werk maar heeft zich gedistantieerd van de CBKC en van hun fokkers. Ondanks een poging om tot elkaar te komen gedurende de periode dat de ACB aan de macht was, is er een grote kloof blijven bestaan tussen de twee organisaties en tussen de grofweg twee verschillende soorten fila.

De CAFIB en de in 1998 in Belo Horizonte opgerichte UNIFILA krijgen steeds meer aanhang, landelijk zowel als internationaal, en hun shows hebben tussen de 30 en 60 inschrijvingen. De CBKC shows daarentegen krijgen meestal maar enkele exemplaren in hun ring en daar men keurt via het FCI systeem is het eenvoudig een “Uitmuntend” en een premie te behalen terwijl hetzelfde exemplaar bij de CAFIB waarschijnlijk niet eens voor een “G” in aanmerking zou komen.

Een aanhanger van de CAFIB heeft een spermabank voor de pure fila opgezet in Belo Horizonte en als genetische specialist het DNA patroon van de pure fila vastgesteld.

De UNIFILA maakt zich sterk voor een goede HD controle en DNA.

Men ziet dus momenteel dat de clubs die de pure fila toegedaan zijn bewust de moderne technieken omarmen vanwege het welzijn van het oude werkras van de fazendas uit Minas Gerais.

Het zou niet correct zijn alle CBKC fokkers over één kam te scheren, ook hier vindt men bij een aantal goede wil het originele ras intact te houden maar de weegschaal qua betrokkenheid en evolutie slaat wel door naar de CAFIB en UNIFILA fokkers.

CONCLUSIE

Wat is een CAFIB Fila ?

Eigenlijk is een CAFIB fila niets meer of niets minder dan een Fila Brasileiro die volledig beantwoordt aan de raskenmerken die in de Standaard

omschreven staan. Het is een hond zonder tekenen van inkruising van vreemde rassen, het fenotype is dus correct hetgeen bevestigd is door een CAFIB keurmeester en vastgelegd is in een analyserapport. Of het genotype correct is kan men pas vaststellen na het werpen van drie nesten met verschillende partners. In een negatief geval wordt de stamboom ingetrokken.

Een fila van uitstekend fenotype die niet geanalyseerd is door een CAFIB keurmeester mag men nooit een CAFIB fila noemen. Beter spreekt men dan van een “qua type correcte fila”.

Een fila van CAFIB lijnen is een fila wiens ouders en voorouders geanalyseerd zijn.

Er is dus nogal spraakverwarring over de term “CAFIB hond” en helaas wordt deze naam te pas en te onpas gebruikt.

Om zekerheid te hebben of een fila door de CAFIB geanalyseerd is kan men op de website van de CAFIB www.cafib.com.br de naam van een hond of van een kennel intikken op de zoekmachine bovenaan. Het is prijzenswaardig dat de CAFIB zo gemoderniseerd is. Deze zoekmachine is een fantastisch instrument bij onderzoek, niet enkel ter verificatie van analyse maar vooral bij het onderzoek naar oude lijnen. Verder moet iedere eigenaar van een geanalyseerde fila het originele analyse document in bezit hebben.

Is een CAFIB fila een kwaliteitshond ?

Een CAFIB fila is een hond die aan de Standaard beantwoordt. Dit hoeft niet synoniem te zijn aan kwaliteit of zelfs perfectie. Een CAFIB hond kan zeer zeker een fout of diverse fouten hebben. Nooit is er echter de invloed van vreemd bloed te zien.

Een CAFIB hond wordt gefokt door een liefhebber van het ras, dit kan een zeer ervaren specialist zijn, dit kan ook een beginner zijn die goed materiaal in handen heeft en bij de CAFIB aangesloten is. Een beginner heeft vaak weinig algemene kynologische kennis, weinig kennis van het ras en kan soms honden combineren die niet zo geweldig bij elkaar passen. Er zijn beginners die honden met dezelfde fout kruisen en op deze wijze een fout fixeren in hun lijn. Er zijn fokkers die door extreme lijn- en inbreeding

hetzelfde doen, nl. fouten fixeren. Ze ken ik lijnen waar men vaak een krulstaart ziet, een verkeerde liplijn (omgekeerde V), te stijle hoekingen etc.

Waar in de vroeger jaren het idealisme preveleerde moet ik nu helaas steeds meer – vooral door de jonge, nieuwe fokkers - een soms verregaand commercialisme constateren. Dit kan het ras nooit ten goede komen.

Veel fokkers met een diepgaande kennis van het ras, brede kynologische kennis, grote ervaring in dierlijke reproductie en gezegend met het zeldzame “Fingerspitzengefühl” ken ik niet hoewel ze er zeer zeker zijn.

Het is zaak om juist van deze mensen te leren.

Ook het onderwerp gezondheid is van het grootste belang. De voorzitter van de UNIFILA vroeg me bij een ieder die pups wil kopen in Brazilië aan te dringen om te vragen naar HD resultaten en DNA proeven, dit om de fokkers te dwingen wat serieuzer te werk te gaan.

Waarom noemt men de CAFIB “dissident” ?

Zoals reeds uitgelegd in het historisch overzicht, vond er een splitsing plaats tussen de landelijke Kennel Club en de CAFIB. De CAFIB zal nooit en te nimmer de richtlijnen voor het ras van de CBKC accepteren dus qua filosofie zal er altijd een kloof blijven bestaan tussen deze twee organisaties. Daar de CAFIB dus niet verbonden is aan de CBKC noemt men haar “dissident”.

Ook de FCI beschouwt de CAFIB als dissident omdat ze niet verbonden is aan de CBKC (die de landelijke Kennel Club is en verbonden is aan de overkoepelende organisatie FCI)

Het woord dissident wordt vaak op denigrerende wijze gebruikt door CBKC fokkers die nu niet direct het correcte type fokken om zich af te zetten tegen de CAFIB. Anderzijds wordt dit woord door pure fila aanhangers met trots gebezigd.

Wat is een CBKC hond ?

Een CBKC fila is eigenlijk een fila met een CBKC / FCI stamboom, ook een CAFIB fila want bijna allemaal hebben de CAFIB filas een dubbele stamboom. Men ziet dus bij de CBKC filas pure honden, honden met invloed van vreemde rassen en helaas ook afgrijselijke mixbreed beesten die absoluut niet aan de Standaard beantwoorden. Men kan dus niet generaliseren en alle CBKC stamboom filas als slechte honden beschouwen.

Bij de CAFIB filas vinden we altijd pure types, bij de CBKC vinden we van alles.

Hoe staat de CBKC tegenover het mixbreed probleem ?

Veel eerlijke keurmeesters van de CBKC hebben moeite met deze situatie en hebben veel waardering voor het uitstekende werk dat de CAFIB gedurende tientallen jaren deed ten behoeve van het nationale ras. Vijandschap tussen de organisaties is er niet (meer), af en toe zijn er nijdige en gefrustreerde reacties van fokkers die mixbreed honden houden en fokken. Om te beginnen distantieren velen zich van de zwarte fila en van de bastaards met korte poten. Een officiële uitspraak en maatregelen zijn tot heden toe nog niet aan de orde geweest maar ik verwacht dat er binnen afzienbare tijd toch iets zal gebeuren want de huidige situatie kan zo niet voortduren.

Vijf en dertig jaar geknoei met het ras door de vingers zien heeft enorme schade veroorzaakt. De groep liefhebbers van de echte, originele fila wordt steeds groter en machtiger.

CBKC zal snel een gebaar moeten maken.

Tot slot:

Laat eenieder die met dit ras te maken heeft, waar ter wereld ook, en van welke organisatie dan ook, het originele type en karakter respecteren en zeer kritisch zijn betreffende de gezondheids-aspecten.

Ondara, juli 2010

De auteur geeft toestemming dit artikel IN ZIJN GEHEEL op informatieve websites te plaatsen.

inesvdb@telefonica.net

informatieve website over het ras Fila Brasileiro

complete literatuurlijst over het ras

technische artikelen en korte verhalen

leerzame links:

www.lostresnaranjos.com